

Перебейніс Тетяна Олегівна,
студентка 3-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: асистент кафедри цивільного права Розумейко Д. О.

ЗАГОСТРЕННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА В ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ COVID-19

Насильство в сім'ї – актуальна проблема сьогодення. Але особливо це питання загострилось і набуло проблемного характеру саме під час пандемії коронавірусу.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» домашнє насильство – дії або бездіяльність) фізичного, сексуального, психологічного або економічного насильства, що вчиняються в сім'ї чи в межах місця проживання або між родичами, або між колишнім чи теперішнім подружжям, або між іншими особами, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах чи у шлюбі між собою, незалежно від того, чи проживає (проживала) особа, яка вчинила домашнє насильство, у тому самому місці, що й постраждала особа, а також погрози вчинення таких діянь [1].

Насилля характеризується певними ознаками. По-перше, дії насильника порушують права та свободи людини, здійснюються свідомо задля досягнення певної мети та завдають шкоду (фізичну, моральну, матеріальну) іншій особі. По-друге, насильник має значні переваги як фізичні, так і психологічні, що знесилоє жертву захиститись.

Локдаун, який був запроваджений на початку пандемії, обмежив переміщення та спілкування людей з зовнішнім світом, залишив потенційних жертв віч-на-віч з кривдником. Агресія, яку спровокувало скрутне становище, а саме: фінансові проблеми, стрес та невпевненість – призвела до посилення розправи насильників над своїми жертвами.

Найбільш незахищена категорія осіб, які не можуть звернутися до органів та служб через свою необізнаність – діти. Коли вдома батьки не можуть дійти до порозуміння, часто неконтролюючи свої емоції, вдаються до неприйнятних методів виховання. І якщо це від-

бувається систематично, діти починають сприймати насильство як модель вирішення конфліктів. Кожна дитина формує свої погляди та переконання на досвіді, налагоджує свої відносини у суспільстві так як її навчили батьки. Тому щоб поганий досвід не відклався у свідомості дитини як правило вирішення конфліктів, необхідно звернутися за допомогою до психолога. Часто жорстоке поводження з дітьми є результатом того, що самі ж батьки були жертвами насильства в дитинстві.

Серед найпопулярніших категорій проблем, з якими звертаються на гарячі лінії – це проблеми психологічного здоров'я, випадки насильства над дітьми у власних сім'ях та конфлікти в родині. За словами А. Кривуляк, директорки Департаменту гарячих ліній ГО «Ла Страда-Україна», було здійснено порівняльну характеристику даних, з якої стало відомо, що кількість звернень щодо випадків насильства над дітьми в період карантину зросла надзвичайно. За 2020 рік було отримано близько 100 тисяч звернень, порівняно з попередніми роками показники жакливо зросли [2].

Для того, щоб покращити ситуацію з домашнім насильством варто підвищити ефективність реагування органів Національної поліції та інших служб, які наділені повноваженнями протидії насильству в сім'ї, а також служб у справах дітей на звернення щодо домашнього насильства стосовно малолітніх та неповнолітніх осіб, організувати надання безоплатної психологічної допомоги особам, які постраждали.

Література:

1. Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19>
2. Домашнє насильство щодо дітей під час карантинних обмежень. Як змінилася ситуація протягом «карантинного» року?. URL: <https://uacrisis.org/uk/domashnye-nasylstvo-shhodo-ditej-pid-chas-karantynnyh-obmezhen-yak-zminyasya-sytuatsiya-protyagom-karantynnogo-roku/amp>
3. Ні насиллю!. URL: <https://social.lviv.ua/ni-nasillyu/>
4. Національна соціальна сервісна служба України: запобігання та протидія домашньому насильству. URL: <https://nssu.gov.ua/domashnye-nasilstvo>